

Dvojitý zdanění příjmů je z hlediska daňových poplatníků nežádoucím fenoménem, kdy nejrozšířenější způsob jeho zamezení jsou bilaterální smlouvy uzavírané mezi státy dle Modelové smlouvy OECD. Obecně podmínkou zdanění je buď daňové rezidentství, nebo existence stálé provozovny, která může nabývat různých podob. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění a v nich obsažený koncept stálé provozovny, kterým je tato práce věnována, v posledních letech procházejí dynamickou proměnou kvůli Base Erosion and Profit shifting zprávám (BEPS) i Mnohostrannému nástroji OECD (MLI). Tuto proměnu dokládá v této diplomové práci provedená komparace vybraných ustanovení Modelové smlouvy OECD z roku 2014 a 2017. Tato práce se dále zabývá aktuální otázkou, zda je smyslem současného vývoje daňových smluv zamezení dvojího zdanění, či zamezení dvojímu nezdanění a umělému snižování daňové povinnosti. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění, jak praxe ukazuje, svoji tradiční úlohu plní. První kapitola se věnuje obecně systému vnitrostátního a mezinárodního zdanění. Kapitola druhá se věnuje problematice dvojího zdanění, metodám jeho zamezení a komparaci verzí Modelové smlouvy OECD z roku 2014 a 2017. Třetí kapitola se zabývá konceptem stálé provozovny, jakožto daňově relevantní přítomnosti daňového nerezidenta. Dokonce i zaměstnanec pracující z domova může dát nově vzniknout stálé provozovně, vzhledem k rozvoji technologií. Problematika výkladu komentářů k Modelové smlouvě OECD je nastíněna v kapitole čtvrté. Kapitola pátá se věnuje problematice vyhýbání se daňové povinnosti, BEPS a konceptu zneužití práva. Kapitola šestá popisuje změny, které MLI přináší pro koncept stálé provozovny, podává zprávu o legislativním procesu a analyzuje dopad, který MLI bude mít na Českou republiku. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění a koncept stálé provozovny jsou prostředky, jak nalézt cestu k dílčímu řešení, které vyhoví státům i daňovým subjektům při určování daňové povinnosti.